

GRONINGER

Dingsdag

COURANT

den 23 Augustus

Op Maandag, den 29 dezer, van 9—1 en van 2—8 uren, zitting op het Stadhuis tot ontvang der Bijdragen voor de vrijwillig uitgetrokkene Schutters, over de maand September aanstaande en vroegere nog onbetaald geblevene maanden; — wordende diegenen, welke met de voldoening hunner Bijdragen ten achteren zijn, vriendelijk uitgenoodigd, om hun verschuldigde alsnu aan te zuiveren, ten einde de Kommissie niet buiten staat gerake, om de door dezelve te doene betalingen geregeld voort te zetten.

Groningen Namens de Kommissie:
den 22 Augustus 1831. G. W. H. VAN IMHOFF,
Secretaris.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen ter kennis van de belanghebbenden, dat de Raad, uit hoofde der veranderde en kortere naam van de Pekkelaars de Ommelanden Wyk, bij Resolutie van den 19 dezer, het 5de Artikel der Keur op het Vervoeren en Verkoopen der Stads Straten, herresterd den 9 van Grasmaand 1810, in diervoege heeft veranderd, dat voortaan, voor het Vervoeren van een Vracht Stratenrek van Groningen naar de Pekkelaars, zal worden betaald als volgt:

Naar de Pekkelaars, boven het Bovenste Vallaat en tot aan de zoogenaamde Weddemansdraai, gelegen op de plaats Zuidkant Nieuwe plaatsen, no. 55 f 15 — 00.
Boven de zoogenaamde Weddemansdraai . . . . . f 15 — 50.
Tusschen het Bovenste en Middelste Vallaat . . . . . f 16 — 00.
Tusschen het Middelste en Benedenste Vallaat, alsmede beneden

het Benedenste Vallaat in de Pekkelaars . . . . . f 16 — 50.
En opdat deze kome ter kennis van een ieder, zal dezelve worden gedrukt en aangeslagen, alsmede in de Groninger Courant geplaatst.

Gedaan in het Raadhuis te Groningen, den 22 Augustus 1831.
Burgemeester en Wethouders: J. T. VAN IDEKINGE.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: J. H. M. HORA SICCAMMA.

De zoodanigen, welke nieuwe Eigenaars geworden zijn van Gebouwde en Ongebouwde Eigendommen in de Gemeente Groningen, waarvan de Belasting nog van den voeder Eigenaar wordt ingevorderd, worden herinnert, dat daarvan overteekening moet geschieden ten Kantore van de Zetters in het Raadhuis, waartoe zij worden geveerd, gedurende deze maand, tekenen des voormiddags van 9 tot 12 uren, uitgezonderd des Zondags, na welken dag geen angaven meer aangenomen zullen worden, met vertooning der noodige Bewijzen van Eigendomsaankomst; zullende zij, bij nalatigheid in dezen, de onangewakenheden, waartoe voortvloeiende, zich zelven te witten hebben.

De Kommissie tot het Examineren der Leerlingen voor de Latijnsche Scholen zal jaarwv vaceren op Dingsdag, den 30 Augustus 1831, des voormiddags te elf uren, in een der vertrekken van het Raadhuis, zij, die tot voorgenomde Scholen menschen toegelaten te worden, moeten vóór of uiterlijk op Maandag, den 29 Augustus, een eigenhandig schriftelijk verzoek daartoe, houdende tevens opgave van hunne woonplaats, en met bijvoeging van bewijs, dat het School- of Onderwijsgeld door hen aan hunnen lasten Onderwijzer betaald is, en dat zij de Kneepok-inenating met voldoende gevolg ondergaan hebben, indien bij den ondergetekende, Secretaris der Kommissie.

J. P. A. WINTGENS.

RUSLAND.

Petersburg den 2 Augustus.

Z. M. de Keizer heeft, onder dagteekening van den 29 der vorige maand, de volgende proclamatie aan de Polen uitgevaardigd:

Onze proclamatie van den 5 (17) December heeft u met onze oogmerken bekend gemaakt. Tot nog toe zijn dezelve miskend geworden. Uw Souverein had u daarin de middelen geboden, om de dwaling van een oogmerk door een meermalen terugkeer tot pligt te herstellen. Verre verwijderd van naar zijne stem te luisteren, zijt gij veel eer de verraderlijke inblazingen van een aantal staatzuchtigen gevolgd, die hun spel drijven met het lot der volken. Deze onheilzuchtigen hebben gepogd alle verzoening onmogelijk te maken; zij hebben tot geburtenissen aangedreven, die u onherroepelijk moesten compromitteren en u dus weg van vergiffenis voor altijd moesten afsluiten; zij hebben uwen Koning oogmerken toegeschreven, van welke zijne gedachten verwijderd waren. — Middelen om een bloedige en hardnekkige worstelschijn ontstaan. Verschrikkelijke rampen hebben uw vaderland verwoest. Duizenden uwer dapperen zijn als slag-offers eener treurige verblinding gevallen. — De Goddelijke Voorzienigheid heeft echter niet gewild, dat de eersuchtige ontwerpen der genen, die uw bloed en de schatten van uw land verspillen, vervuld zouden worden. Reeds zijn die provinciën van het Rijk, welke zij tot opstand poogden te bewegen, tot orde en gehoorzaamheid terug gekerd. De korpsen, die bestemd waren, om aldaar onrust te verwoesting te verspreiden, zijn of vernietigd of op vreemd gebied gedreven. De tot dertelver bestrijding afgezonden troepen zullen thans de hoofd-armee versterken. Deze heeft den Weichselstroom, dien gij tot nog toe als een onontkoemlijk holmerk beschouwd hadt, overschreden. Zij rukt aan op Warschau. Nieuwe kampgevechten wachten u: zij kunnen slechts nadeelige gevolgen afbrengen. — In dit beslissend oogenblik rigten wij nog eenmaal uwen blik op de vaderlandse goedertierenheid tot u. Moogt gij dezelve meer dan toenmalig verhooren. Zij, die u tot deelgenooten hunner misdadige ontwerpen wilden maken en u in hun verderf medeslepen, bejiveren zich, om bij u de overtuiging te wekken, dat u geene andere keus is overgebleven, dan tusschen eenen wanhopigen dood, of lijfstraf of verbanning. Schenkt zulke hatelijke inblazingen geen geloof. Hetgene gebeurd is, heeft u den weg tot behoud niet gesloten. Keert tot uwen pligt terug; verklaart openlijk, dat gij aan misdadige oogmerken geen deel meer nemen wilt, en wij zijn nog bereid u aan te nemen. Da vaderlijke bedoelingen, welke ons de amnestie-ukaze van den 4 Junij ingegeven hebben, zullen voortgaan onze besluiten omtrent u te besturen. Edoch, eenmaal en eeuvoorwaardelijke onderwerping is het eenige, hetwelk u daarop rust kan geven.

Gegewezen te Zarskojeselo, den 17 (29) Julij 1831.
(Grotekenend) NIKOLAAS.
(Gevostrassigewerd) De Minister-Secretaris van Staat,
Graaf STEPHAN GRABOWSKI.

DUIJTSCHLAND.

Berlijn den 15 Augustus.

Men vernoot uit Tilsit, dat omtrent 50 man der op ons grondgebied ontwapende Poolische soldaten, benevens verscheidene officieren, uit het kamp bij Tackameden hebben hopen te ontwijken; zij zijn door het leger-cordon terug gedreven, eenige schoten zijn gevallen en een Poolische soldaat is daardoor gekwetst. Tegen de schuldige Polen is een onderzoek begonnen en aan de officieren zijn de wapenen, welke men hun nog gelaten had, ontnomen.

Van den 16den. De berichten uit Polen, van den 5 dezer, zeggen, dat de veldmaarschalk Paskevitch langzaam zijne militaire bewegingen voortzet, en eerst een aanval op Warschau en op het Poolische leger te gelijk zal doen, wanneer hij zijn geheel leger op den linker oever zal gavenstigd hebben, en het leger van den generaal Tolstoy aan den anderen kant zal zijn voortgerukt. De veldmaarschalk Paskevitch heeft intusschen het moord-onstelijk gedeelte van Polen van Warschau afgesneden, en den landstorm aldaar doen ontwapenen; de landlieden worden naar hunnen landarbeid terug gezonden, zonder dat hen eenig leed geschiedt; alleen de aanvoerders worden gevangen gehouden. Behalve

de detachementen, welke de Russen naar Kalisch en omstreken gezonden hebben, wordt de sterkte van het leger van den veldmaarschalk Paskevitch op 70,000 man, met 200 kanonnen, opgegeven, terwijl de generaals Rudiger en Kaissarow, die van het zuiden aanrukken, een magt van 30,000 man bijeen hebben. Dit laatste leger is, nadat het den Weichsel is overgetrokken, niet direct op Warschau gericht, maar heeft den weg naar Czenstochan inslagelen, en is reeds te Wodzislaw, op den weg van Krakau naar Warschau, aangekomen. Deze beweging kan twee oogmerken hebben, namelijk, zich met het hoofdleger in verband te stellen, en tevens den landstorm in het waywoodschap Krakau te ontbinden en de Russische gevangenen, welke zich in en om Czenstochan bevinden, te bevrijden. Aan Warschau zal alzoo allen toevoer worden afgesneden en die stad van tijd tot tijd nauwer worden ingesloten. — De Russen hebben nu hunne grootste magt op den linker Weichsel-oever vereenigd, doch reeds rukt een legerkorps van 40 à 50,000 man versche troepen van het leger van den graaf Tolstoy uit het Lithuwsche naar Warschau, terwijl de Poolische vestingen Zamosc en Modlin door afzonderlijke korpsen belegerd worden.

GROETBRITTAANIJE.

Londen den 19 Augustus.

De Courier van eergisteren avond bevat de volgende gewichtige tijding: „Bureau van den Courier, te drie uren. Op het oogenblik vernemen wij uit een echte bron, dat de Fransche regering bevel gegeven heeft tot de onmiddellbare terugroeping in Frankrijk van dertig duizend man der Fransche troepen uit België.”

De Times van den volgenden morgen bevestigt dezelve tijding, doch, hetgene zonderling moet voorkomen, (ten ware het verschil uit een drukfout ontstaan zij, daar de Courier het getal in letters en de Times in cijfers opgeeft) hij spreekt slechts van twintig duizend man, die België verlaten zouden.

FRANKRIJK.

Paris den 14 Augustus.

Het Ministerie schijnt bijval in de Kamer te vinden. Bij de berandslaging van gisteren ten minste is het amendement van den heer Cormenin, welk den vorigen dag was aangenomen, weder genoegzaam ingetrokken, omdat het in te sterke bewoordingen vervat scheen. — Inmiddels heeft de maarschalk Soult, bij gelegenheid van een voorstel van de zijde der liberalen, om in het adres te laten invloeden den wensch, dat de militaire magt van Frankrijk vermeerderd mocht worden door het mobiliseren van de nationale garde, verklaard, dat Frankrijk niets te vrezen had, en daarbij gevoegd de navolgende merkwaardige zinsneden: „dat het Nederlandsche leger, tegen welk het Fransche is aangerukt; van deszelfs Souvereiniteit heeft bekomen, om voor onze troepen terug te trekken; — dat dit besluit op een officiële wijze aan den Koning is bekend gemaakt, maar dat onze troepen daarom nog niet naar Frankrijk terug keeren, maar doeltreffende positiën zullen innemen, ten einde ons de zekerheid te geven, dat de Nederlanders hunnen inval niet zullen herhalen.” Welke verklaring, zoo gemeld wordt, in de vergadering der Gedeputeerden een algemeen vreugdegejacht heeft verwekt.

Van den 15den. De Ministerie behelst eenige bijzonderheden nopens de jongste interventie van Frankrijk in de Belgische zaken. Daaruit blijkt, dat de brief van Leopold, waarbij het binnen rukken van een Fransch leger is verlangd, ten einde tegen, over de Nederlandsche krijgsmagt te worden gesteld, in den nacht van den 3 op den 4 Augustus te Paris is aangekomen, en dat de Koning in den ochtend van den 4den het besluit heeft genomen, om aan dit verlangen te voldoen, en den noodigen last daartoe heeft gegeven; — dat nimmer eenige aanrogt met zoo veel spoed heeft plaats gehad; — dat de maarschalk Gérard den 7den België had moeten binnen rukken langs Namur, Charleroi, Mons, Doornik en Ath, doch dat de beweging, die hoofdzak van de te nemen maatregelen met het Belgisch bewind, twee dagen is vertraagd; en den 9den heeft plaats gehad; — dat de maarschalk den 12den een bericht van den Franschen gezant in 's Gravenhage heeft bekomen, houdende, dat de Nederlandsche troepen last hadden, om terug te trekken; — dat de Fransche troepen zich mitsdien bij Leuven zullen vereenigen, en, bij afdeelingen, de Nederlandsche volgen, tot dat dezelve de Belgische grenzen zullen zijn overgetrokken.

Van den 16den. De nederlaag en de geheele vernieling van het Belgische leger wordt alhier aan het uitmuntende oorlogspian van Koning Willem toegeschreven. De Messenger ontwikkelt dit plan en zegt: „De Koning van Holland (der Nederlanden) is een oud soldaat, die veel ondervinding van den oorlog heeft, en die daarvan een bewijs heeft gegeven, door het zeer goed beraamd plan, hetwelk hij aan zijde zonen en aan zijne generaals had voorgeschreven.” De schrijver toont aan, dat de Belgen zich slecht hebben gedragen, en verwondert er zich over, „dewijl zij onder Napoleon goede soldaten waren, maar tevens slechthoofden (mauvais têtes) en moeilijk om te besturen.”

In de zitting van de Kamer der Afgevaardigden van gisteren zijn de berandslagingen over het adres voortgezet en hebben aanleiding tot verregaande ongeregeeldheden gegeven. Het adres is eindelijk aangenomen, en wel met de aanzienlijke meerderheid van 282 tegen 73 stemmen. De Poolische zaak heeft er een Poolischen landdag te weeg gebracht. De heer de Lascazes deed in den beginne een voorstel, dat het bestuur alle stukken nopens de zaken van België, Italië, Portugal en Polen zoude openleggen. De minister van buitenlandse zaken verklaarde, dat hij zulks alleen nopens Portugal konde doen, terwijl de zaken van België, Italië en Polen nog een geheim waren, hetwelk men niet mocht schenden. — Over de zaak van Italië geraakten de heeren Lafitte en Casimir Perrier in woordenstrijd, waaruit men ontwaarde, dat afgunst tusschen beiden bestond. (Men weet, dat Lafitte minister is geweest en door Perrier is vervangen.) Over dezelfde zaak geraakte de grijze Lafayette met den minister van buitenlandse zaken in woorden. Nadat daar lang over gesproken was, kwam de Poolische zaak op het tapijt. De heer Bignon deed het voorstel, om in het adres te zetten: „In de treffende woorden van Uw Maj., over de ongelukken van Polen, wenschte de Kamer een zekerheid te vinden, welke haar dierbaar is: dat de Poolische nationaliteit niet zal verloren gaan.” — De heer Bodin wilde, in plaats van het woord zekerheid, de woorden vaste hoop gesteld hebben. Hierover ontstond verschil, dewijl de heer Dupin dit laatste voorstel het eerst wilde behandeld hebben. Intusschen vroeg de minister Casimir Perrier het woord, doch men schreeuwde, dat de discussie over die woorden gesloten was. De heer Dupin zeide, dat de eerste minister regt had, om te spreken, en de president stond hem zulks ook toe. Doch allen schreeuwden te gelijk, zoodat men niemand kon verstaan. De heer Casimir Perrier zeide eindelijk: „Ik spreek in naam van het Charter en voor het Charter.” Odilon-Barrot wierp hem toe: „Gij roept het Charter tegen het reglement in; een andermaal zult gij wellicht het reglement tegen het Charter inroepen.” Het antwoord van den minister was: „Ik ben minister des Konings, en ik moet van mijn regt gebruik maken.” Het geweld, het geraas en het getier nam nu de overhand: de heethoofden Odilon-Barrot, Jollivet en Jouslin klommen te gelijk op de tribune en de laatste dreigde den minister bij den kraag te vatten, waarop de heer Perrier vroeg: „Wil men geweld tegen mij gebruiken?” — De president, de deurwaarders, niemand kon zich meer doen verstaan: het was een Poolische landdag; men schreeuwde, schold en geraakte bijna handgemeen, zoodat de president de vergadering moest sluiten.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 19 Augustus.

In de Staats-courant leest men de volgende rapporten:

Aan den KONING.
Hoofdkwartier Thienen, den 15 Augustus 1831.
Ik heb de eer Uwe Majesteit te berigten, dat wij hebben onzen terugtocht voortgezet hebben.
De 1ste divisie heeft zich op Diest gebonsantreerd;
De 2de divisie is heden te St. Truiden en omstreken;
De 3de divisie alhier en op de dorpen aan de linkerzijde van den straatweg van hier naar Luik.

De Fransche armee volgt ons op den voet, en bezet de dorpen op de register-
zide van gemelden straatweg.

Gisteren en eergisteren hebben onze troepen en de Franschen zich in eenige
plaatsen ontmoet geraakt; om dit te vermijden, heb ik gisteren den luitenant-gene-
raal *Constant de Rebecque* naar het Fransche hoofdkwartier bij den maars-
chalk *Gérard* te Wavre gezonden, om aldaar onderling schikkingen te treffen,
omtrent den verderen marsch en de kantonnementen der twee armeeën. De lui-
tenant-generaal *Constant de Rebecque* heeft eene schriftelijke schikking gemaakt
met den chef van den staf van het Fransche leger, welke goedgekeurd en onder-
teekend is geworden door den maarschalk *Gérard* en mij ter ratificatie is mede-
gedeeld. Ik heb 'ze ondertekend en heb de eer er kopij van aan Uwe Majesteit
aan te bieden.

Door den aide-de-camp graaf de *Fligle*, die den luitenant-generaal *Constant de*
Rebecque tot hertoe vergezeld had, is het door mij geteekend stuk aan den maars-
chalk overhandigd.

Ik heb den maarschalk eene persoonlijke zamenkomst met mij voorgesteld,
die hij met de meeste bereidwilligheid aangenomen heeft. Wij denken elkander
alhier morgen, vóór ons vertrek naar St. Truijen, te ontmoeten.

De Opperbevelhebber van het leger,
WILLEM, Prins van Oranje.

In gevolge de schikking, in het bovenstaande rapport vermeld, zal de 1ste
divisie van het leger, van Diest, over Geel en Turnhout, op den 19 dezer; de
2de divisie, van Thienen, over St. Truijen, Helchteren, Peer en Hammont, op
den 21 dezer; en de 3de divisie, van Bantersum, over Thienen, St. Truijen,
Hasselt, Helchteren en Hechtel, insgelijks op den 21 dezer de provincie Noord-
Brabant bereiken; zijnde de naderé bezetting van Tongeren, behorende tot het
garnizoen van Maastricht, reeds op den 17 dezer in laatstgemelde vesting terug
gekeerd.

Aan den KONING.

Hoofdkwartier St. Truijen, den 16 Augustus 1831.

Ik heb de eer Uwe Majesteit te berigten, dat de bijeenkomst van den maars-
chalk *Gérard* en mij heden te Thienen heeft plaats gehad. Ik had mij geveeld,
deze stad van troepen te kunnen ontdoen, om ze als onzijdig te laten beschou-
wen, en ik had alleen met een personeel eskorte terug willen blijven, om den
maarschalk te wachten. Dan dit werd mij onmogelijk gemaakt, door het van
alle kanten indringen der Belgische vrijwilligers, die zelfs de stad met plunde-
ring bedreigden. Ik gaf den maarschalk hiervan vooraf bericht en stelde hem
voor, om de stad nog heden met Fransche troepen te willen bezetten; terwijl
de troepen van Uwe Majesteit dan de orde in de stad zouden handhaven, tot
dat zij door de Franschen wierden afgelost. Kort daarop, een weinig vóór 9
uren, verscheen reeds de maarschalk zelf, vergezeld van zijnen persoonlijke staf
en een klein eskorte van dragonders. Hij verzekerde mij terstond, dat hij al
de noodige orders naar mijn verlangen had gegeven, en de divisie van den gene-
raal *Hulot* in aanmarsch was, om de troepen van Uwe Majesteit af te lossen.
Ik vond den maarschalk bereidwillig, om aan mijne wenschen te voldoen, en
heb het aangenaam vooruitzicht, dat door deze ontmoeting alle zwarigheden, die
door de nabijheid der twee legers en hunne bewegingen hadden kunnen ontstaan,
geheel uit den weg zijn geruimd.

Ik verliet Thienen niet, vóór dat de stad door de divisie van den generaal *Hu-*
lot bezet was. Ik wilde daardoor aan den maarschalk dezelfde beleefdheid bewij-
zen, die hij mij had aangedaan.

Hij was te Thienen gekomen, toen deze stad nog door de tegenwoordigheid
van Uwer Majesteits troepen mijn hoofdkwartier was. Bij mijn verlaten van de
stad had de maarschalk de oplettendheid, mij tot buiten de poort te vergezellen,
alwaar wij afscheid van elkander namen.

De Opperbevelhebber van het leger,
WILLEM, Prins van Oranje.

Aan den KONING.

Hoofdkwartier Hasselt, den 17 Augustus 1831.

Ik heb de eer Uwe Majesteit te berigten, dat ik heden mijn hoofdkwartier al-
hier heb gevestigd. De 3de divisie bezet deze plaats en omstreken. De 1ste di-
visie is heden te Gheel en naburige dorpen. De 2de divisie te Helchteren en
omstreken. De twee brigades kavallerie en de batterijen reserve-artillerie heb-
ben deze achterwaartsche bewegingen gevolgd.

Ik denk morgen hier te blijven, en aan de 3de divisie een rustdag te vergun-
nen. Overmorgen zal ik mijn hoofdkwartier te Blandhoven vestigen.

De Opperbevelhebber van het leger,
WILLEM, Prins van Oranje.

D A G O R D E R.

Hoofdkwartier Hasselt, den 17 Augustus 1831.

Mijne wapenbroeders! de Koning ontving het bericht van den voorspoed onzer
wapenen bij Leuven op Zondag in den vroegen morgen, en dankgebeden zijn
terstond opgezonden tot den Allerhoogsten, die onze pogingen gezegend en met
de overwinning bekroond heeft.

De Koning heeft aan mij den vereerenden last opgedragen, om u, wakkere
krijgsvrienden! zijne tevredenheid te betuigen en de innige voldoening, die hij on-
dervindt, bij uw beantwoorden aan het vertrouwen, dat hij Hem hadt inge-
boezend, door die deugden van moed en volharding, die den Nederlandschen
aard steeds kenmerken. Aan al de troepen van alle wapenen, aan alle vrijwilligers
en al de officieren, die de onderscheidene staven van het leger uitmaken en on-
der mijne bevelen geplaatst zijn, moet ik, uit naam des Konings, de oprechte
verzekering geven, dat Zijne Majesteit op hoogen prijs stelt de verdiensten,
waarvan zij zoo treffende bewijzen hebben gegeven in dezen geheelen veldtocht,
zoo bij alle andere gelegenheden, die zich hebben opgedaan, als inzonderheid
bij den strijd te Hasselt en te Leuven.

Dit vleijend getuigenis des Konings is voorzeker de grootste voldoening, die
regtschapene en getrouwe onderdanen immer kunnen wenschen. Ik ben over-
tuigd, dat geheel het leger onder mijne bevelen er de waarde van beseffen zal.

De Opperbevelhebber van het leger,
WILLEM, Prins van Oranje.

— Bij Koninklijk besluit, van den 16 dezer, is bepaald, dat er uit de klassen
van 1827, 1828, 1829 en 1830 eene ligting van 4000 man zal plaats hebben,
tot aanvulling der ontbrekende manschappen bij de Nationale Militie. De repa-
ritie van het contingent, de oproeping voor de Militie-Raden, de werkzaamhe-
den der raden en de overgifte der manschappen aan den Provinciaal Komman-
dant zullen niterlijk vóór den 15 September aanstaande moeten afgeloopen zijn.

De omleg der 4000 man over de provinciën is gesteld als volgt:
Noord-Brabant 575, Gelderland 510, Noord-Holland 691, Zuid-Holland 787,
Zeeland 290, Utrecht 215, Vriesland 340, Overijssel 285, Groningen 266 en
Drenthe 101 mannen.

Een ander besluit, mede van den 16den, wegens de intijding bij de mobiele
schutterijen van de manschappen tot de ligting van 1831 behorende, is van de-
zen inhoud:

Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nas-
sau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

In aanmerking nemende, dat de mobiele schutterijen, sedert derzelver in dienststelling,
door verschillende omstandigheden, in sterkte zijn verminderd; dat deze vermindering
vermoedelijk zal toenemen, ten gevolge van de bij de ligting voor de schutterijen van
het loopende jaar door de kommissiën van onderzoek, of door de Gedeputeerde Staten
der onderscheidene provinciën, toegestane vrijstellingen, van welker genot de belanghe-
benden, ongeacht den tijd van oorlog, waarin het Rijk verkeert, niet kunnen worden
verstoken; herzien Onze besluiten van den 4 en 11 October 1830 (Staatsbladen no. 61 en
69); gezien art. 213 der grondwet; herzien Ons besluit van den 29 November 1830
(Staatsblad no. 85); geleet op de artikelen 23, 25, 28 en 78 der wet van den 11 April
1827 (Staatsblad no. 17); gezien de rapporten der departementen van Oorlog en van Bin-
nenlandsche zaken, hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Alle bij de ligting van het tegenwoordige jaar voor de dienst van de schut-
terijen aangewezene ingezetenen, zoowel de zoodanigen, welke opgeroepen zijn geworden
tot aanvulling van het 1 gedeelte, hetwelk dit jaar, even als in de voorgaande jaren,
naar de reserve moet overgaan, als de zoodanigen, welke in de plaats moeten komen der-
genen, die aan het gewoon contingent van iedere gemeente, tijdens het opmaken van de
bijzondere schuttersrollen, hetzij door overlijden, verandering van woonplaats, opgekome-
mene vrijstellingen, als anderszins, hebben ontbroken, zullen, voor zoo verre zij, krachtens
artikel 28 der wet, tot den eersten ban behooren, ten spoedigste, bijaldien zulks niet
reeds mogt zijn geschied, bij de schutterijen der respectieve gemeenten worden ingelijfd.

2. De Gouverneurs der onderscheidene provinciën zullen zorgen, dat de bewuste man-
schappen, voor zoo veel de dienstdoende schutterijen aangaat, vóór den 15 September,
op de wijze bij art. 41 der wet omschreven, behoorlijk gekleed en gewapend worden.

3. De Gouverneurs zullen alomede de vereischte maatregelen nemen, ten einde de voor-
schrevene manschappen, onverschillig of dezelve tot de dienstdoende, dan wel tot de rustende
schutterijen behooren, met uitzondering alleenlijk van de zoodanigen, die na hunne
intijding bij de tegenwoordige schutterijen, doch vóór hunne oproeping voor de dienst bij
de mobiele schutterijen, gehuwd zijnde, kind of kinderen of wel bewijsbaar zwangere
vrouwen hebben, onder behoorlijk geleide van daartoe door hen Gouverneurs, na overleg
voor zoo veel noodig met de kommandanten der schutterijen, te designeren officieren en
onder-officieren der schutterijen, zoo veel mogelijk uit de schutterijen der betrokkene ge-
meenten zelve, en anders uit die der meest naburige gemeenten, alwaar dienstdoende
schutterijen aanwezig zijn, te nemen, uiterlijk op den 15 September aanstaande kunnen
worden opgezonden, te weten:

a. De manschappen der dienstdoende schutterijen, welke behoorlijk gekleed en gewa-
pend en in de eerste beginselen van den wapenhandel bedreven zijn, regstreeks
naar de korpsen, tot hunne provincie behorende, waarbij zij zullen moeten wor-
den ingedeeld; en

b. De overige tot de rustende schutterijen behorende manschappen, overeenkomstig
de deszeggende door het departement van oorlog, bij circulaire van den 24 Maart
j. l., no. 35, gegevene instructiën, naar de militaire depôts, bij welke de mobiele
rustende schutterij van elke provincie, alwaar de intijding moet geschieden, in
administratie zijn gesteld;

c. De leden der dienstdoende schutterijen, welke niet onder die bij § a aangewezen
mogen kunnen worden gebracht, naar die militaire depôts, welke nader door het
departement van oorlog voor elke provincie worden aangewezen.

4. De Gouverneurs zullen zich van het juiste getal der tot den 1sten ban behorende,
op de bijzondere rollen van het loopende jaar, in iedere gemeente voorkomende, en over-
eenkomstig art. 3, naar de mobiele schutterijen op te zenden manschappen tijdig ver-
zekeren, daarvan zoodanige algemeene staten, als nader door het departement van Oor-
log zullen worden voorgeschreven, aan evengesteld departement, gelijk mede aan dat van
Binnenlandsche zaken, doen toekomen, en met dezelve in overleg treden omtrent den
tijd en de wijze, waarop de opzending, hetzij naar de regstreeks naar de korpsen mobiele
schutterij, waarvoor zij bestemd zijn, hetzij naar de militaire depôts, zal kunnen be-
werkstelligd worden.

— Tot officieren bij de navolgende schutterijen zijn door Z. M. benoemd:

Bij de mobiele schutterij der provincie Groningen:
1ste afdeeling; — 1ste bataljon:

Tot 1sten luitenant, mr. *Cornelis de Ranitz*;

Tot 2den luitenant-kwartiermeester, *Evert Thomas de Jongh*;

Tot 2de luitenant, mr. *Sebastiaan Matthaeus Sigismund de Ranitz* en jonkheer
Maurits Adriaan de Savornin Lohman.

2de bataljon; — 1ste kompagnie:

Tot 2den luitenant, *Jacobus Hendrik Cremers*.

4de kompagnie:

Tot 1sten luitenant, *Hendrik Arnold de Sitter*.

Bij de afdeeling mobiele schutterij van Drenthe:

Bij den staf:

Tot kolonel-kommandant, ... *Wieling*.

1ste bataljon; — 1ste kompagnie:

Tot 1sten luitenant, *J. J. Witte*;

Tot 2den luitenant, *E. K. A. Plancken*.

— Uit den brief, welken Z. E. de minister van buitenlandsche zaken den
9den aan Z. M. gezant te Parijs heeft gezonden, blijkt, dat de Fransche minis-
ter den 4den aan genoemden gezant heeft verklaard, dat, daar de onafhankelij-
kheid van België door het hervatten der vijandelijkheden werd bedreigd, de
hulp van Frankrijk was verlangd, en zoude worden verleend; weshalve het
Nederlandsche leger, bijaldien het niet dadelijk terug trok, een Fransch leger
te bestrijden zoude hebben, en de Fransche gezant zich uit 's Gravenhage zoude
verwijderen.

Z. M. gezant te Parijs is daarop, en wel bij den bedoelden brief van den
9den, gelast geworden, te verklaren in substantie: dat men in 's Gravenhage
niet weet, dat de onafhankelijkheid van België door de Mogendheden is er-
kend, zoo lang dat land zich niet heeft onderworpen aan de grondslagen van
scheiding, vervat in de annex A van het 1ste protokol, door de Mogendheden
zelven als onwankelbaar verklaard; — dat de Mogendheden zelven middelen
van bedwang zouden hebben beraamd, om die grondslagen te doen eerbiedig-
gen; — dat de militaire maatregelen des Konings alleen moeten worden beschouwd
als een middel, om daartoe te geraken; — dat de aanval derhalve geenszins gerigt
is tegen de onafhankelijkheid van België, noch onregmatig kan worden be-
schouwd, daar dezelve alleen strekt, om datgene te werk te stellen, 't welk
door al de Mogendheden redelijk en regtvaardig is verklaard; — dat men zich
alzo vleit, dat zich geen Fransch leger in België zal vertoonen, maar dat,
zoo het tegendeel mogt plaats hebben, het Nederlandsche leger dadelijk zoude te-
rug trekken, vermijns Z. M. al de vijf Mogendheden als zijne vrienden en bond-
genooten beschouwt.

— Men spreekt alhier van eene poging, welke te Tirlemont door de Belgen
zoude zijn aangewend, om Z. K. H. den Prins van Oranje, door middel van
eene sluipmoord, het leven te benemen. Terwijl de Prins, met den Franschen
maarschalk *Gérard*, in eene koets door die stad reed, zoude een schot op Hoogst-
denzelven gelost zijn, zoodat de kogel door het rijktuig vloog, doch Z. K. H.
gelukkiglijk niet raakte. Daarna aan de poort gekomen zijnde, zoude een gewa-
pende Belg, met ontbloote sabel, het rijktuig besprongen hebben, dreigende den
Prins te vermoorden; doch zoude de booswicht door het eskorte van den Fran-
schen maarschalk dadelijk gegrepen en gefusileerd zijn.

— Van Maastricht wordt gemeld, dat aldaar, tijdens het oprukken onzer troepen
derwaarts, eene soort van complot ontdekt was, ten gevolge waarvan mevr.
Pieters, de wed. van eenen kapitein-magazijn-meester, bij welke zeventien ge-
weren en de noodige ammunitie gevonden waren, met hare dochter, door den
kommandant de stad uitgedreven was. De heeren *Bosch*, de vader, en diens
schoonzoon *Bonhomme* waren insgelijks geboeid ter stad uitgeleid. De jonge
Bosch, een geneesheer, en de boekverkooper *Buri* waren gevangen gezet.

— Volgens de *Staats-Courant*, is er bij het ministerie van Financiën, ten be-
hoeve van het Vaderland en de algemeene wapening, van de officieren en onder-
officieren der onderscheidene korpsen, het garnizoen van Curaçao uitmakende,
eene som van f 1023 - 47 ontvangen.

— Te Ceram, een der Moluksche eilanden, is den 19 Maart j. l., voor de
vrouwen, enz. der uitgetrokkene schutters eene inschrijving geopend, welke veel
ingeteekend; door een persoon is, onder anderen, tot 1200 rijkdaalders
ingeteekend; niemand heeft voor minder dan 25, en de meesten 50 rijkdaal-
ders geteekend.

Van den 20sten. Men verneemt, dat H. K. H. de Prinses van Oranje met de
drie Prinses, Hoogsterdzelver Zonen, benevens H. K. H. Prinses *Frederik* en
Z. K. H. Prins *Albert* van Pruisen morgen ochtend naar het leger, in Noord-
Brabant, zullen vertrekken, alwaar HH. KK. HH., te Tilburg, Z. K. H. den
Prins van Oranje en Z. K. H. Prins *Frederik* zullen aantreffen. Men verwacht
deze Vorstelijke Personen aanstaanden Dinsdag of Woensdag in deze residentie,
met de beide Prinses, terug. Zij zullen, naar men verzekert, bij Hoogsterdzel-
ver doortocht in Rotterdam en Delft met plegtigheid worden ontvangen; terwijl
ook in deze residentie, gelooft men, openbare voorbereidselen tot derzelver ont-
vangst worden gemaakt.

Z. Exc. de generaal-majoor *Verveer*, die met eene bijzondere zending, namens
Z. M., naar de Noord-Amerikaansche Staten is belast geweest, is dezer dagen
in het Vaderland terug gekeerd en in deze residentie aangekomen.

H A A R L E M den 19 Augustus.

Heden moeten onze wakkere verdedigers voor een gedeelte den vaderlandschen
bodem weder bereiken. — De Franschen zijn hun in den beginne van nabij ge-
volgd; zelfs spreekt men in Belgische bladen van eene ontmoeting, welke, ten
gevolge van misverstand, tusschen eene Nederlandsche en Fransche patrouille
zoude hebben plaats gehad. Wat daarvan wordt gemeld, komt twijfelachtig voor.
Zeker is het daarentegen, dat nog den 16den, even vóór het ontruimen van St.
Tréoud, verscheidene Fransche officieren aldaar zijn geweest, en zich met de
onzen op een' zeer vriendschappelijken voet hebben bevonden.

De Franschen aarzelen niet te verklaren, dat het wel zeker is, dat, zonder
hunne tusschenkomst, de overblijfselen van de Belgische armee in Leuven ten
eenemale zouden zijn vernield geworden. — Trouwens, hetgene er van is over-
geschoten, beduidt bij uitstek weinig. — Volgens der Belgen opgave, zouden
zich 5000 man infanterie en 2000 man ruitery naar Mechelen hebben geterd. Een
ander is overdreven, inzonderheid de schatting der ruitery. — De Franschen
roemen zonder omwegen den toestand der Nederlandsche ruitery, en verklaren
onze artillerie voor eene der schoonste en best bediende van geheel Europa.

Den 15den moet het Fransche hoofdkwartier in Jodoigne zijn geweest. De vijf
regementen infanterie en drie regementen ruitery der Franschen, welke thans in
België zijn binnen getrokken, worden door nog meerdere troepen van allerlei wa-
pen gevolgd. De Fransche minister van oorlog heeft reeds aangekondigd: dat de
Fransche troepen, ondanks den terugtocht der Nederlandsche, België vooreerst nog niet
zullen ontruimen, en de maarschalk *Gérard* heeft, volgens de Belgen, te kennen
gegeven, dat hij niet konde voortrukken, bijaldien hij zijne positie niet verze-
kerde, en Fransche bezetting legde in de Belgische vestingen, die in zijnen rug
gelegen waren, en dat ten gevolge van dien een bataljon in de vestig Mons in
garnizoen was gebleven.

— Den 15den is vorst *Leopold* in Leuven geweest, en heeft zich van daar,
met de generaals *Belhard* en *Chasteler*, over Tervueren, naar Brussel begeven,
na met den maarschalk *Gérard* en de Fransche Prinses den ontbijt te hebben ge-
nomen; deze laatste zijn daarop weder naar hun hoofdkwartier terug gekeerd.
Het schijnt, dat *Daine* het kommando niet heeft willen overgeven, of dat *Goet-*
hals het niet heeft willen aanvaarden, althans men meldt uit Luik, dat *Daine*
de overblijfselen van kurassiers, jagers te paard, lansiers, het eerste regiment
jagers te voet, benevens het rode en het 1ste regiment heeft vereenigd, en
daarmede naar de zijde van Jodoigne is getrokken, en dat de *Tiecken* met zijne
bende zich naar Leuven heeft begeven.

Het bataljon Belgen, 't welk door eene afdeeling van het flank-bataljon der 13de afdeeling en 90 Leidsche jagers den 5den uit Beeringen is gejaagd, was het ade van het rode regiment zoogenamde linie-troepen (gewezene 18de afdeeling). Het was 900 man sterk; ter naauwernood zijn 150 derzelve te regt gekomen. De kommanderende majoor *Cousot* is gearresteerd.

's HERTOGENBOSCH den 18 Augustus.

Sedert Dingsdag is alhier een gedeelte terug gekeerd der op den 10 dezer van hier vertrokken kolom naar de zijde van Eindhoven; dezelve heeft bestaan in de Noord-Brabandsche jagers, eene compagnie Vriessche en Amsterdamsche schutters en een sterk detachement koninklijke maréchaussées te paard, alles onder bevel van den majoor *van Reede van Oudshoorn*, kommandant der maréchaussées in deze provincie. Gezegd detachement kavallerie heeft zich met de Amsterdamsche schutters, aangevoerd door voornoemde majoor, van Eindhoven, over Heeze en Leende, Helmond, enz., naar Boxmeer begeven; bij deszelfs aantogt was laatstgenoemde plaats door ruim 800 Belgen bezet; ofschoon veel minder in getal, aarzelden deze geringe magt geenszins, op deze gemeente aan te trekken, doch bevond, dat zij, bij deszelfs nadering, dadelijk door den vijand verlaten was geworden. Na het vertrek der onzen, zijn de Belgen aldaar weder terug gekeerd, zoo men zegt, 4 stukken geschut met zich voerende. Korte dagen daarna moet zich een gedeelte der divisie van den generaal *Cort-Hailligers* in die streken vertoond en die vijandelijke benden van daar verdreven hebben.

— Wij vernemen, dat de kolonel *van den Broek*, zich noemende opperbevelhebber der Belgische troepen in de provincie Limburg, wiens hoofdkwartier te Meyel gevestigd is, en welke met eenige zijner troepen, deszelfden, die zich dezer dagen te Maarheze en te Leende vertoond hadden, de gebuchten Moosdijk, Neerkant en Heyrak, behorende tot de gemeente Deurne en Liessel, bezet heeft, en op gisteren van die gemeente gerekwireerd heeft, om ten zelfden dage te Meyel af te leveren: 200 litres jenever, 700 kilogrammes spek en 700 kilogrammes brood, benevens 5 runderbeesten, ieder zwaar ten minste 200 kilogrammes, onder bedreiging, dat, bij ontstentenis van dien, hij het op de gemeente zal wreken, en zich zelven het gevorderde zou weten te verschaffen; thans mede dat twee Belgen eene dergelijke vordering aan den burgemeester van Aartschot hebben overgebracht, doch ook dat hiervan reeds is kennis gegeven aan Z. Exc. den luitenant-generaal *Cort-Hailligers*, met verzoek, om, tot beveliging der bedreigde Noord-Brabandsche dorpen, troepen daar heen te dirigeren. Van den 19den. Heden zijn hier aangebragt, onder bedekking van eene afdeeling Bossche schutterij, de op het leger van *Daine* veroverde vijf stukken geschut, met de kruidwagens, alsmede eene menigte karren, beladen met kogels, granaten, enz. — De schutters zijn met een groot vreugdegejuich ingehaald. Naar men verneemt, is het hoofdkwartier van den generaal *Cort-Hailligers* te Lierop gevestigd, en hebben de niterste grensdorpen Nederlandsche bezetting. Den 17den is *van den Broek* naar Weert terug getrokken. — Het schijnt, dat onze terug trekkende troepen meerendeels de vorige kantonnementen zullen bezetten.

ARNHEM den 19 Augustus.

De Luikache dagbladen, van den 18 dezer, geven berigt, dat de Nederlandsche troepen den 17den St. Truïjen verlaten hebben. De Prins *van Oranje* had een ontbijt, hetwelk de maarschalk *Gérard* hem aangeboden had, aangenomen. Men verwachtte den 17den nog Fransche troepen te St. Truïjen.

Te Luik is den 17den een Fransche kolonel der genie aangekomen. Hij heeft de vestingwerken van buiten in oogenfchouw genomen. De plaatselijke kommandant had eenige zwaarheid gemaakt, om ze hem van binnen te laten zien.

De dagbladen, die de onafhankelijkheid van België het meest hebben voorgestaan, zijn niet weinig getroffen door de verklaring van den Franschen minister van oorlog, dat de Fransche armee België niet spoedig zal verlaten, maar zal wachten, tot eerst de zaken, welke Frankrijk te vereffenen heeft, zijn afgedaan.

Een der Brusselsche bladen meldt, dat de Nederlanders van Leuven zeventendertig ruiters met wapens, oorlogsbehoefden en militaire goederen hebben mede genomen.

BRUDA den 20 Augustus.

HH. KK. HH. de Prins *van Oranje* en Prins *Frederik der Nederlanden* zijn gisteren te Eindhoven aangekomen en hebben aldaar vooreerst Hoogstdezelver hoofdkwartier gevestigd. Heden zullen de beide Prinsen hunnen zegevierenden intogt in 's Bosch doen, waartoe Hoogstdezelven door eene deputatie van den heer Gouverneur dezer provincie en der Regering van 's Bosch uitgenoodigd waren.

Heden in den vroegen ochtend hebben de heeren *de Rooij* en *van Mierlo*, Burgemeester en Wethouder dezer stad, zich naar 's Bosch begeven, ten einde de beide Vorstelijke Prinsen hunne hulde te brengen en Hoogstdezelven tot de triomfelijke intrede in deze vesting uit te noodigen. Men wil stellig verzekeren, dat de beide Prinsen morgen van 's Bosch naar Tilburg vertrekken, en wij het geluk zullen hebben, de geliefde Vorsten nog morgen in onze muren te zien. Aller harten verbeiden vol verlangen het oogenblik, om de beide overwinnaars te aanschouwen; onze straten zijn vol beweging en leven; het groen en de bloemkransen versieren alle huizen, terwijl de voorstamste straten met eerbogen en mastboomen prijken, en uit vele woningen de Vaderlandsche vlag wappert, zoodat onze stad, door de algemeene deelneming, als in een oogenblik, het vrolijkst en verrukkelijkst aanzien gekregen heeft.

Z. Exc. de luit.-generaal *baron van Geen*, opperbevelhebber der 1ste divisie van het leger, is heden morgen met de officieren van deszelfs staf in onze vesting in welstand aangekomen.

De troepen, behorende tot de eerste divisie, zijn reeds bijna allen in de dorpen rondom onze vesting gekantonneerd; zij zullen, naar men verzekert, dezelfde standplaatsen als vóór den veldtocht krijgen. Vele hoofd-officieren hebben wij weder in onze vesting gezien, hunne betrekkingen met de behouden terugkomst verblijdende.

— Donderdag is het groote reserve-park der armee van Eindhoven te Bortel aangekomen; het werd door kompaniën Bossche schutterij begeleid. Nieuwe zegetekenen vergezelden deze braven, te weten: twee houwitsers met toebehooren, 3 zesponders en 2 smidswagens. Onze dapperen hadden deze zegetekenen met groene takken behangen en vrolijk werden zij binnen het Vaderland gevoerd.

In den namiddag kwam nog een transport van den buit op de Belgen behaald, bestaande uit 7 transport- en ambulance-wagens, 1 kruidwagen en ruim 50 karren, met tonnen buskruid, ransels, enz. enz., alles bij Leuven door de onzen meester geworden.

— Wij vernemen van Axel, van den 15den, dat thans alles in beide distrikten stil is; onze troepen mogen niet offensief ageren, maar behouden intusschen, wat zij, sedert het hervatten der vijandelikheden op den 4 dezer, genomen hebben. De Belgen moeten van wege de Conferentie te Londen ook bevel tot het defensief hebben bekomen.

Ook van Hulst, van den 15den, meldt men, dat de Belgen zich stil houden en alleen zoo nu en dan bij de boeren wat fourrage stelen.

— Van Eindhoven vernemen wij, dat de zieken en gekwetsten, aldaar aangekomen, door de ingezetenen op de meest liefderijke wijze ontvangen en verzorgd worden. Een ieder bejvert zich zoo zeer, om deze braven bij te staan, hun lot te verzachten en hun de beste verwikkelingen toe te dienen, dat het inderdaad alle verbeelding te boven gaat.

Den 17den is door Eindhoven een sterk detachement kanonniërs gepasseerd, zich naar Maastricht begevende; de gemeenschap met die vesting is thans weder geopend. Reeds had men van daar vernomen, dat er in die stad voor ruim 1,500,000 gulden aan amunitie, wapenen, kleederen, enz., op de Belgen buit gemaakt, was binnengebragt.

GORINCHEM den 20 Augustus.

Hoe lang de Franschen, ons te wel als gevaarlijke naburen bekend, hun bezoek bij hunne Belgische broeders zullen rekken, is onbepaald. Bij den aanvang van het bezetten des Belgischen grondgebieds heette het, dat het Fransche leger naar deszelfs grenzen terug zou trekken, wanneer het onze binnen deszelfs grenzen zou terug gekeerd zijn; thans leest men echter in den *Moniteur* reeds de volgende verklaring:

„De Fransche troepen zullen blijven, om België te beschermen en België kan niet langer twifelen, dat het Frankrijks bescherming behoeft. Nu moet het gevoelen, hoe onredelijk het was, de bedoelingen van zijne verdedigers in twijfel te trekken, terwijl het niet sterk genoeg was, zijne vijanden het hoofd te bieden; en zonder het ministerie van den heer *Lebeau* te willen laken, noch hem een schampert verwijt te doen wegens zijn te groot vertrouwen op het voortduren van den vrede, moeten wij het Fransche ministerie prijzen, dat het niet, even als het Belgische, gerust insluimerde, maar met den wil, om den vrede te bewaren, steeds zich ten oorlog uitrustte. De maarschalk *Soult* organiseert het leger op alle punten, en hoe zeer hij niet gelooft, dat de oorlog onvermijdelijk is, stelt hij Frankrijk in staat, om eenen oorlog te ondernemen, even alsof hij overtuigd was, dat de oorlog niet kon vermeden worden.”

Hieruit schijnt te blijken, dat, welke verzoogen de Conferentie daar tegen ook zal inbrengen, het verblijf der Fransche troepen reeds stellig besloten en het

Fransche ministerie op eenen oorlog voorbereid is, indien die het gevolg der eigendunkelijke handelwijze van deszelfs kabinet mogt zijn.

De maarschalk *Gérard* is dan nu onderkoning van België en wat *Leopold* thans is, valt moeilijk te bepalen, doch daarvoor ware het vooreerst wel te houden, dat Z. M. weinig meer dan *niet* is.

De zekerheid van het onbepaalde verblijf des Franschen legers heeft dan ook het Belgische bestuur overtuigd, dat een Belgisch leger nu nutteloos is, en van daar de stellige berigten, welke men ontvangen heeft, dat het Belgisch leger, voor zoo ver het niet reeds door onze dapperen verstoord is geworden, geheel zal worden ontbonden en dat de officieren genoodzaakt zijn, hun eervol ontslag te verzoeken, of dat hun dit zal worden gezonden. Zoo ontvangen die verraders hunner voormalige vrienden en kameraden reeds aanvankelijk de verdiende tuchtiging, waartoe het de Regtvaardige Voorzienigheid behaagde, dezelfde werktuigen te bezigen, die uit den pool van meenede de magt in handen werd gespeeld, om tot eene straffende roede in Gods hand te strekken! Naderhand zou men zien een nieuw leger op te rigten.

UTRECHT den 21 Augustus.

Het volgende nittreksel uit eenen brief uit Middelburg, van den 14den, levert al weder een staaltje van de laagheid van ziel, der Belgen zoo waardig:

„*Arie van Gelder*, aan boord hebbende zijne vrouw met zeven kinderen, en van Rotterdam komende, is op heden te Vlissingen ingeloopt, om te vernemen, hoe het voor het Sluissche gat gesteld ware, en of hij daar zou kunnen inloopen, als naar Sluis bestemd zijnde. Geruststellend antwoord heeft hij daar gekregen, gelijk ook van de manschappen der kanonneerbooten, voor het Sluissche gat gestationneerd; vol vertrouwen bleef hij dus voortzeilen, maar de Belgen hadden de laagheid, om veertien kanonschoten op de weerlooze schuit te doen, waarvan vier troffen, een naast het roer, twee tegen het inspit en een onder door den ladder. De schipper met zijn knecht lagen in het gangboord, en hadden elk een stuurroep in de hand, terwijl de ongelukkige moeder met hare zeven kinderen in doodangst zich beneden bevonden.

„Zoo prijken zij met hunne dapperheid en zoeken hunne wraak in het bloed van weerlooze menschen te koelen! Dit is het bewijs hunner menscheijkheid, dat zij arme onschuldige wezens van den eenigen eigendom zoeken te berooven, dien zij bezitten.”

Volgens den Londenchen *Courier*, van den 18 dezer, meldde men, onder den 16 Augustus, uit Ostende, dat in België eene zamenzwering ontdekt was, ten oogmerk hebbende, om Koning *Leopold* te vermoorden.

„LEOPOLD BEVOND ER ZICH BIJ.”

Deze naïve woorden in het rapport van onzen dapperen Prins opperbevelhebber, uit deszelfs hoofdkwartier te Thienen, den 12 Augustus 1831, hebben ons getroffen. — Zij drukken, hetzij dan opzettelijk, hetzij toevallig, *LEOPOLDS algeheele nietigheid* uit. — „Het leger,” zegt de Oranje-held, „aan welks hoofd ik de eer heb te staan, heeft heden een schitterend voordeel behaald over het „vijandelijk leger, gekommandeerd door TIECKEN DE TERHOVEN. — PRINS „LEOPOLD BEVOND ER ZICH BIJ.”

Prins *WILLEM van Oranje* stond aan de spits; Prins *FREDERIK der Nederlanden* verzelde hem; de hertog van *SAKSEN-WEIMAR* was overal, waar gehandeld moest worden, vooraan; zij, gelijktijdig met alle veldheeren, troseerden het gevaar, en Prins *LEOPOLD bevond zich bij het leger der Belgen*, zag, dat zijne onderdanen werden verdelgd, — en wat deed hij? — *hij vlugte.*

De staatkunde, die Europa ontzenuwde, graaft zich zelve een graf; ras zal zij onder de puinhoopen harer eigene gewrochten bedolven worden, en het vaderland van godsdienstige, zedelijke verlichting, van ware vrijheid en welbegrepen volksgeluk, het met roem overladen Oud-Nederland zal tot vorige welvaart terugkeeren, en bij kleineren omvang ligt bloeiender en gezegender worden, dan ooit te voren! — Van waar weet gij dit, Oude? — *De geschiedenis der menscheid, de Bijbel en mijn innig geloof, aan het regtvaardig wereld-bestuur van den Onzienlijken geven mij deze bemoedigende overtuiging, die ik zoo gaarne in de borst van alle Oud-Nederlanders wilde overplanten.*

(Uit de *Arnh. Courant*.)

In het *Handelsblad* leest men een merkwaardig artikel over het gezegde van *Wellington* in het Parlement, dat Holland sedert 150 jaren altijd de oogen naar Engeland had geslagen, om hulp te krijgen. Er wordt in bewezen, dat Engeland ook meermalen hulp van ons heeft ontvangen: eerst en vooral met *Willem III*, die Engeland verloor.

Toen *Willem III* het voorstel, om de aanbiedingen der Engelschen gehoor te geven, aangenomen had, was zijne eerste zorg, om geld, de zenuw des oorlogs, te bekomen, waartoe hij zich met Amsterdam ('s Lands hartader) verstond, en op het voetspoor dier stad, toonden zich alle gewesten gereed tot medewerking. De vloot werd uitgerust en met 9000 matrozen bemand. In October 1688 verklaarden de Staten aan de vreemde gezanten hun stellig voornemen, om den Prins *van Oranje*, ter herstelling van de *Engelsche* vrijheid, te ondersteunen. Het leger, op de Mokerheide verzameld, werd door den Prins op 600 transportschepen gebragt, met meer dan 14,000 man (om de Engelschen te believen, onder het opperbevel van hunnen landsman *Herbert* geplaatst) aan boord. Het was een trotsch gezigt, in de zeeënge tusschen Engeland en Frankrijk zulk eene menigte schepen te zien van eene kleine Mogendheid, die eene eeuw geleden nog naauwelijks bestond, gereed, om het magtige Engeland, welks inwoners, op het strand geschaard, de hand naar haar uitstrekten, ten spijt van het nabijgelegen Frankrijk, te verlossen van een geestelijk en tijdelijk juk.

Wie kan ontkennen, dat, zonder die gebeurtenissen van 1688, noch *Willem IV* thans den Britschen troon zoude bezitten, noch de hertog van *Wellington* in het Parlement zoude geredeverd hebben.

De vermaarde veldslag bij de rivier de Boyne in Ierland, welke het lot van dat rijk besliste, en aan *Willem III* de opperbeerschappij over hetzelfde verzekerde, deze volkomene overwinning werd voornamelijk behaald door de dapperheid van den luitenant-generaal *van Ginkel*, die vervolgens door de overwinning bij *Aghreen* en de inname van *Athlone*, *Galloway* en *Limmerik* de onderwerping van dat eiland voltooidde, en daarvoor naar de eerste dier plaatsen genoemd werd. De Ieren onderwierpen zich, en dus werd de omwenteling der drie rijken door Nederlanders begonnen, en ook door Nederlanders voltooid.

Ter zee waren de Franschen, na den slag van *Bevesier* (1698), meester gebleven. — Nu wilde de bekwame Fransche zeevoogd *Tourville* eene landing in Engeland beproeven. De Engelsche vloot onder *Russel* was niet berekend, om alleen tegenstand te bieden, doch de Nederlandsche vloot, onder den admiraal *van Almonde*, kwam hem te hulp, en vernietigde de Fransche vloot in den veldslag bij Kaap La Hogue, van den 28 Mei tot den 3 Junij 1692, zoo volkomen, dat er bijna eene eeuw noodig is geweest, om de Fransche marine weder te herstellen.

Was het niet eene Nederlandsche met Engelsche schepen vereenigde oorlogsvloot, onder den Nederlandschen admiraal *Kallenberg* en den Britschen vlootvoogd *Roke*, die in Julij 1704 Gibraltar veroverde? Beide natien hadden een gelijk deel aan deze gewichtige verovering, maar de Engelschen eigenden zich daarvan alle voordeelen toe. Zij behielden Gibraltar, waarvan zij terstond de onberekenbare waarde bevroeden, en beloofden wel eene overeenkomst deswege met de Staten, doch die echter nimmer is tot stand gekomen.

De overwinning, door den hertog van *Cumberland* op den kleinzoon van *Jacob II* in 1745 behaald, werd mede bevochten door 6000 Nederlanders, die onder graaf *Maurits van Nassau* naar Schotland ter hulp van *George II* overgestoken waren, niettegenstaande *Lodewijk XV* reeds onze grenzen bedreigde. En die gewoonte der Engelschen, om steeds Nederlands hulp in te roepen, was zoo ingeworteld, dat zij daarvan zelfs gebruik maakten, wanneer hen de nood niet drong, zoo als in 1790, toen dat rijk in oorlog met Spanje stond te geraken, een hulp-eskader van den admiraal *van Braam* ook dadelijk zich met de Engelsche vloot in Spithhead moest vereenigen. Zóó waar is het, dat niet Nederland de gewoonte aangenomen had, om de oogen naar Engeland te keeren, als het hulp behoefde, maar dat steeds Engeland, als het in dien toestand was, het oog wendde naar Nederland.

Het Brusselsche blad *l'Emancipation* bevat een brief uit Leuven, gedagteekend den 12 Augustus, waartuit wij eenige zinsneden overnemen.

Des voormiddags te half twaalf. Er wordt op onderscheidene punten, bij de Thienensche en de Diestsche poorten, met het kanon geschoten; de Hollanders ontwikkelen zich, hunne zware kavallerie is twee geweerschoten van de wallen verwijderd, hunne infanterie schaaft zich in slagorde achter Tivoli en de hoeven links van den Thienenschen weg; ongeveer tweehonderd onzer tirailleurs, die buiten de poort niet ver van daar waren, zijn met de troepen aan het varen; zij worden door vijandelijke kavallerie omringd, welke twee stukken geschut bedekt hield; die dapperen zullen allen omkomen.

Ter linker zijde ontwikkelt zich een ander tooneel: terwijl de vijand zich van de hoogten, welke Leuven besnoeren, meester maakt, groeijen zijne gelederen

steeds aan; de burgerwacht, van een panieken schrik bekomen, is met de infanterie en artillerie onder een vermenigd; de opper-generaal d'Hoogvorst geeft kennis, dat er hier zal uitgedieft worden; dadelijk worden er twee tonnen opengelegd, men heeft geen glazen; een officier van den staf geeft geld, om een liter te kopen; de manschap stroomt naar de tonnen; de kogels snorren, men drinkt; de vloed neemt voordeelige stellingen in, men blijft aan het drinken; het vuur van zijn geschut verdubbelt, het onze beantwoordt het met voordeel. De versnelde schoten verschrikken de burgermagt en de vrijwilligers; algemeene achteruittoeging, vlugt in de stad, de straten zijn te naauw, om degenen, die door den angst vervolgd werden, te bevatten. Het geschut buldert met groter kracht van den kant der Hollanders. Er vliegen kogels tegen de schoorsteenen, waar van brokken op de vlugtelingen en de nieuwsgierigen in de Thienensche straat vallen.

Kwartier over twaalf (binnen de stad). In alle straten zijn ruiters bij vier- en zestallen geposteerd, met de karabijn of de sabel in de hand; zij trachten de hoopen, die het slagveld verlaten, terug te doen gaan, of drijven de burgerwachten en soldaten, die met menigte uit alle kroegen komen, voor zich heen; zij knippen, hoe zeer zij ook met de lans of het plet van de sabel slaan, geen gehoorzaamheid verwerven.

De baron d'Hoogvorst, vergezeld van een anderen generaal en verscheidene officieren van den staf, komen aanrukken; de opper-generaal van de burgerwacht roept, dat de Hollanders in volen aftogt zijn; maar het geschiet met kanon en geweer neemt aan de Dietsche poort steeds toe; men zegt, dat het dappere 9de regiment infanterie en de artillerie der burgermagt van Mons en Namen daar bevestigd tegenstand bieden; de generaal Niellon voert aan dien kant het bevel.

Zeven uren. Op het slagveld, bij onze batterijen, zijn meer dan driehonderd kogels en tweehonderd doozen met schroot blijven liggen; eenige minuten waren voldoende, om ze op de legerwagens te doen.

Er gaan vele nieuwsgierigen naar de hoogten en buiten de poort, om de Hollanders te zien, die kort bij zijn en zeer rustig schijnen te wezen. Eenige boeren rapen sabels geweren, enz. op, die op de velden verstrooid liggen.

Acht uren. De brave generaal Niellon is weder hier, hij komt bekend maken, dat de ontruiming van alle gewapende manschappen alsmede van het materieel verzekerd is; hij spoort iedereen aan, om zich naar Brussel te begeven, prest alle paarden, welke voorhanden zijn, om het geschut, de legerwagens en andere goederen te vervoeren; men schijnt rustiger te worden, doch, ondanks de verzekeringen van den veldheer, zijn de uirragers- en barbierswinkels vol, de scheermessen vegen de keuvels weg; de bakkehaarden worden zelfs niet gespaard; men moet zich onkenbaar maken, om denkbare gevaren te ontkomen; de bejaagdelijkste kledingsstukken zijn ook bovenmatig duur geworden; de fluweelen en satijnen rokken zijn zeer gezocht, maar de eenvoudige en eerwaardige kleden, en ook die met nestelingen en borduursels worden veracht en in koffers en valiezen gestapt, of bij vrienden verborgen.

LIJST VAN NEDERLANDSCHE SCHEPEN, WELKE DE SONDE GEPAASSEERD ZIJN.

Den 9 Aug. 1831. H. Plukker, *Janus Hargreth*, van Riga naar Amsterdam.
P. H. Jonker, *Gesine Hermine*, van Riga naar Amsterdam.
J. H. Pieter, *Nijverheid*, van Petersburg naar Amsterdam.
R. L. Roelofsma, *Gesina*, van Petersburg naar Amsterdam.
H. Hazewinkel, *Arantyna Hermine*, van Petersburg naar de Zaan.
E. J. Brons, *Yvonne Engelina*, van Petersburg naar Amsterdam.
C. R. Platte, *Harmonie*, van Petersburg naar Amsterdam.
H. K. Rentes, *Nederlands Welvaart*, van Petersburg naar Holland.
K. Pijbes, *Provincie*, van Rotterdam naar Ahrensborg.
K. A. Tap, *Maria Bertha*, van Schiedam naar de Oostzee.
K. Hofkamp, *Sara Anna Cornelia*, van Amsterdam naar Nerva.
J. O. Visser, *Zaanstroom*, van Amsterdam naar Nerva.
Kapitein O. R. Bagelman, *Aurora*, met een lading haver van Petersburg naar Rostock, is van daar afgewezen naar Kams, bij Gothenburg, om de lading te ontfangen; — heeft in den nacht van den 31 Julij op den 1 Augustus op 't rif van Anhout (Anholt) gestooten, en is in Oostersche hennengeloopen, om te lossen en te repareren.

ELSENEUR den 15 Augustus 1831.

De VROEDKUNDIGE LESSEN voor de VROUWEN-LEERLINGEN zullen weder beginnen op Maandag, den 5 September 1831.

Op VERZOEK
van vele LIEFHEBBERS der TOONKUNST, zal de ondergeteekende, bij gelegenheid van de heugelijke VERJAARING van ZIJNE MAJESTEIT onzen beminden KONING, op Woensdag, den 24 Augustus aanstaande, zijne Collectie SPEEL- en MECHANIEKE KUNSTWERKEN laten hooren des avonds te 9 uren.

W. BREEDHOFF,
Banketbakker en Koffijhuishouder.

GEBOORTE-, HUWELIJS- en STERFBERIGTEN.

Heden verloor van een DOCHTER HENRICA CRONE, geliefde Echtgenoot van

Groningen J. F. BRENTANO JR., Apotheker.

den 22 Augustus 1831.

Heden overleed onze waarde Vader en Behuwdvader WILLEM HILLES SWART, in leven Praktiserend Heelmeester, in den ouderdom van tachtig jaren en ruim zeven maanden.

Oostermeer HILLES SWART,
M. D.

den 20 Augustus 1831.

Heden overleed zeer onverwacht mijn geliefde Echtgenoot JAKOB DATES HOMAN, in leven oud-Deurwaarder, Onderling en Kerkvoogd te Zuidhorn, in den ouderdom van 65 jaren, van welke ik 31 met hem in een genoegeeliken echt vereend was. 8 Kinderen betreurden met mij dit smartelijken verlies.

Zuidhorn G. ABBRING,

den 20 Augustus 1831.

Heden avond circa vijf uren overleed ons geliefd Zoonje KLAAS, enige kind verwekt uit mijn vorig huwelijk met wijlen L. K. IJZEND, in den nog heugelijken ouderdom van bijna vier jaren; een korte, doch hevige koortsziekte van slechts vier dagen maakte een einde aan zijn voor ons zoo dierbaar leven.

Familie en Betrekkingen gelieven dit voor bijzondere kennisgeving aan te nemen.

Groningen J. B. BRUINS.

den 21 Augustus 1831.

Heden morgen te 4 uren ontsiep mijn oudste Zoon JAKOB SIKES HOOGLAND, na een ziekte van eenige jaren, in den ouderdom van ruim 42 jaren.

Groningen W. WIGGERS.

den 22 Augustus 1831.

Vrienden en Bekenden gelieven deze als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

NB. Op verzoek van den Overledene, zullen er geen teekenen van Rouw aangenomen worden.

Wordt geadvertiseerd, dat op het aan Zijne Majesteit den KONING gerepresenteerd Rekwest van JOAN JACOB VAN BULDEREN, Commissionair, wonende te Groningen, verzoekende surseance van betaling, procedures en executies voor den tijd van twaalf maanden, welk Rekwest door Z. M. was geënvoerd aan Z. B. den MINISTER VAN JUSTITIE, en door dezen gesteld in handen van de Vacantie-Kamer van het Hoog Gerechtshof in 's Gravenhage, henzelva Hof, hij appointement, in dato den 5 Augustus 1831, alvorens aan

Z. M. te dienen van berigt, consideratiën en advies, den Requirant, benevens alle zijne Creditoren heeft geordonneerd te compareren op 7 October 1831, voor de Heeren Mrs. van SWINDEN en GEVERS, Raden in den Hove, als COMMISSARISSEN, die hen zullen hooren, en den Hove rapport doen, met bijvoeging dat, hetzij dezelve Creditoren compareren dan niet, door het Hof zal worden geadviseerd, zoo als bevonden zal worden te behooren; — en voorts dat aan den Requirant, hangende de deliberatiën van Z. M. is verleend provisionele surseance van betaling en van alle rechterlijke vervolgingen. Het Rekwest, appointement, balance en bijlagen zullen inwiddels ter vista liggen in 's Gravenhage, ten Kantore van Mr. WILLEM VAN DER JAGT, Procureur bij welgemelden Hove, mitsgaders kopijelijk ten Kantore van Mr. E. J. OFFERHAUS, Advokaat en Notaris te Groningen.

De ONTVANGER DER ADMINISTRATIE te Delfzijl, te dezen behoort gekwalificeerd, zal, op Donderdag, den 25 Augustus 1831, des voormiddags te 11 uren, voor het Kantoor aldaar, overgaan tot den Verkoop, *ad usum jus habentium*, van nagemelde GOEDEREN, in den nacht van den 30 op den 31 Julij jl. onder het Kerspel *Vrijwilde*, op onbekenden, door de Ambtenaren, te Delfzijl gestationneerd, aangehaald en ten dezen Kantore overgebracht; als:

739 Ponden GERAFFINEERD ZOUT.
317 Kannen BUITENLANDSCHE BRANDEWIJN; en
327 Kannen JÉNEVER.

Zullende de Goederen door de Gadingmakenden, ten opgemelden Kantore, op voorschreven datum, des voormiddags te 10 uren, kunnen worden bezigtigd; terwijl de Voorwaarden van Verkoop bij de Wedw. SMAAL, te Delfzijl, ten lezing zullen liggen.

De Ontvanger voornoemd:
B. E. L. L. I. N. G. A.

Mr. J. W. W. WENS, Advokaat en openbaar Notaris, residerende te Sappemeer, is voornemens, ten verzoeken van den Heer Mr. M. LENTZ, op Woensdag, den 31 dezer, des avonds te 6 uren, in het Regthuis op het Hoogezand, publiek te verkoopen, om op 1° November eerstkomende te worden aangevaard: Eene HEEREN BEHUIZING met eenen grooten TUIN en een ZOMERHUIS, staande en gelegen op het Hoogezand. De Koop-Conditiën zullen 3 dagen bevorens den verkoop ten Huize van Verkoop en ten Kantore van den Notaris ter lezing worden gelegd.

Aanstaanden DONDERDAG, den 25

Augustus 1831, des voormiddags te 10 uren te beginnen, en vervolgens, zal, door de Firma BOS & COMP., voor de Bayenwoning van J. MEUGE, tusschen de Beide Markten, worden Verkocht: de nagelaten zindelijke INBOEDEEL van wijlen Meijufvrouw de Wedw. van den Heer G. DE SAN, bestaande in een MAHONIEHOUTEN KISTKABINET, TREK-, LADE-, SPEEL- en CILINDER TAFELS, fraaie TAFELPENDULE, dito LAMP, ovale KAGCHEL met marmeren Bed, spiegel SPIEGELS, VLOERKLEEDEN, STOLEN met Trippen en Matten Zittingen, PORSELEIN, GLAS- en ENGELSCH AARDEWERK, VERLAKT GOED, KOPER en TIN, BLIK-, IJZER- en VAATWERK, GLADMANGEL, fijne LINNENS en TABELGOED, BEDDEGOEDEREN met TOEBEHOREN, eenig GEWERKT ZILVER en meer andere MEUBELN en GOEDEREN. Alles te bezien op Morgen, Woensdag, den 24 dezer, des voormiddags van 10 tot 12, van 2 tot 5 en ten derdenmale het Zilver van 5 tot 6 uren.

KUIPERS HOUT.

Op KRUIDAG, den 26 Augustus 1831, des middags te 12 uren, zullen, door den Heer H. BRAAM en CONSORTEN, in de *Aliona*, buiten de Steegtilpoort, publiek worden verkocht: 2100 stuks KLAPHOUTEN, 1100 stuks TON- en PIPSTAVEN, 60 Kavelingen.

Der Hausmann ANDREAS JANS KREMER hat, zufolge Kaufcontractes vom 20 October 1817, von BEREND POKES KREMER, JOHANN LUBBERTS KREMER und PETER CHRISTIANS DE BOER Erbschaft, deren zu Neuenfelde, im Kirchspiel Sande, belegenes LANDGUT mit HAUS, SCHREINE, OBST und GEMÜSEGARTEN, KIRCHEN- und LAGERSTELLEN und 25 Grassen LANDES, grenzend gegen Osten an den Feldweg, gegen Westen an den Bulsterdeich, und gegen Norden an HANS PETER BILLFINGER, 15 Grassen, und einem Stücke alten Deiches gekauft.

Die Verkäuferin PETER CHRISTIANS DE BOER Ehefrau hat, wegen der ihr zukommenden Kaufgelden zu 3850 Fl. Holländisch, das ihr vorbehaltenes Eigenthumsrecht wider den Käufer ingrossiren lassen, das dar über ausgestellte Ingrossationsdocument indess verlohren.

Der Käufer ANDREAS JANS KREMER will diese Kaufgelden ausbezahlen, allein nur gegen Tilgung des Ingrossals, und hat deshalb um Morification jenes Ingrossationsdocuments nachgesucht. Da diesem Gesuche statt gegeben, so werden alle diejenigen, welche an die gedachte ingrossirte Forderung Ansprüche zu haben vermeinen, hiemit aufgefordert, ihre Rechte und Ansprüche am 3ten October dieses Jahres unter der Verwarnung an zu gehn, das sie widrigenfalls damit praeciludirt, und das verlohren gegangene Ingrossationsdocument fur mortificirt werde erklärt werden.

Zur abgabe des Praeciludis bescheides ist termin auf den 6ten October dieses Jahres angesetzt.

Jever Groshertzoglich Oldenburgische Landgerichte
den 20 Julij 1831. des Erbherrenchaft Jever:
SCHLOSSER.

LET WEL.

Wordt uit de Hand ter Verkoop aangeboden: een hechte en sterke BEHUIZING, staande en gelegen op den hoek van de Potterijestraat, aan de Vischmarkt, te Groningen, alwaar sedert vele jaren met goed gevolg de *Kasteleins Affaire* is uitgeoefend geworden. Gadingmakenden kunnen het Huis dagelijks in oogenfchouw nemen en nader onderrijt bekomen bij den Heer L. TIDDENS, in de Gelkinge straat, ter zelfder Stede.

UIT DE HAND TE KOOP.

Eene HEEREN BEHUIZING, waarrachter een spatieuse TUIN, benevens STALLING, Noordzijde in de St. Jansstraat, letter M no. 121; te bevragen bij den EIGENAAR en BEWONER.

TE HUUR: eene BEHUIZING, staande aan de Oostzijde in de Nieuwe Boteringestraat, letter G no. 230 V; te bevragen bij de Wedw. F. VAN DER PERS, aan het Damsterdiep.

Te HUUR, tegen den 1 November 1831: Eene net doortimmerde BEHUIZING met een HOF er achter; te bevragen bij K. OPTEN, in de Nieuwe Boteringestraat.

153ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der Vijfde Klasse.
Eerste en Tweede Lijst. Geene.
Derde Lijst. No. 3125, een prijs van f 1000.
Vierde Lijst. Geene.
Vijfde Lijst. No. 9802, een prijs van f 1000.
Zesde Lijst. No. 10278, een prijs van f 1000.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN, op de Beurs te Amsterdam, den 20 Augustus, 1831.

Weekelijke Schuld	2 1/2 po. 35 1/4	4 3/8 1/4	36	Weener Oblig. Meial. 5	po.	4
Uitgestelde dito			12 3/4	dito dito te Londen 5	—	—
Kansbiljetten	f 12 1/2	— 13		dito dito	—	—
Stellen van Kansbiljetten	f			Weener Bank-Actien	f	—
Amortisatie Synak.	4 1/2 po. 56 3/4	— 57 1/4	57	Aandelen bij Rothschild	—	—
dito	3 1/2	—		dito dito de Neg.	po.	—
Oorlogslasten	—	—		dito Rusland	5	—
Schattbiljetten	6	— 8 1/4	8 1/4	dito A. 1828 en 1829 5	—	—
Anticipatie-biljetten	6	—		Rusl. Ins. op 't Gr. 1828 5	—	—
Negotiatie 42 m.	6	— 77 1/4	77 1/4	dito Cert. dito 6	—	—
Renveralen Neg. 42 m.	—	—		dito dito te Hamburg 5	—	—
Domein Looventen	2 1/2 po.	—		dito dito te Londen 5	—	—
Handel-Maatteppij 4 1/4	—	—		Aandelen (Polen)	f	—
Tien Cons. op 21 Aug. 3	— 56 3/4	— 57 1/4	57 1/4	Oblig. (den te Lond.) 5	po.	—
Gecons. Annuit op A. 3	— 8 1/4	— 8 1/4	8 1/4	Grieken. te L. 1825 5	—	—
Napels, 1828 gedom. 5	—	—		dito dito 5	—	—
dito te Londen 5	—	—		ditto 5	—	—
Europ. Spanje, Amst. 5	— 42 1/2	— 42 1/4	42 1/4	Columbis	5	—
Oblig. te P. en L. ged. 5	— 7 1/4	— 8 1/4	8 1/4	dito 5	—	—
Comp. dito	5	—		Mexico	5	—
Oblig. W. v. v. v. 5	po.	—		ditto	5	—
Cor. van orig. Ween.	—	—		Brasil	5	—
St. R. v. v. v.	—	—		Port.	5	—